

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht München (Saksamaa) 17. oktoobril 2016 –
Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH versus Hauptzollamt München**

(Kohtuasi C-529/16)

(2017/C 030/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht München

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt München

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik ⁽¹⁾, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 2700/2000 ⁽²⁾, artikkel 28 ja järgnevad artiklid lubavad võtta tolliväärtuse määramise aluseks kokkulepitud siirdehinna, mis moodustub algul arvele märgitud ja deklareeritud summast ning selle üldisest parandusest pärast arveldusperioodi lõppu, rakendades jaotuspõhimõtet, ja seda olenemata sellest, kas arveldusperioodi lõpus esitatakse asjaomasele isikule täiendav arve või kreditarve?

2. Kui jaa:

Kas tolliväärtust on võimalik kontrollida või kindlaks määrata lihtsustatud eeskirjade alusel, kui tuleb aktsepteerida siirdehinna tagantjärele (nii kõrgemaks kui ka madalamaks) korrigeerimise mõjusid?

⁽¹⁾ EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307.

⁽²⁾ EÜT L 311, lk 17; ELT eriväljaanne 02/10, lk 239.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 25. oktoobril 2016 –
Kevin Joseph Devine versus Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA**

(Kohtuasi C-538/16)

(2017/C 030/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Frankfurt am Main

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Kevin Joseph Devine

Kostja: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades ⁽¹⁾ artikli 7 punkti 1 alapunkti a tuleb tõlgendada nii, et mõistega „lepinguid puudutavates asjades“ on hõlmatud ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, ⁽²⁾ artiklist 7 tulenev õigus esitada hüvitisenõue lennuettevõtja vastu, kes on tegelik vedaja, kuid ei ole asjaomase reisija lepingupartner?